

کارکردهای تمدنی طب سنتی-اسلامی

علی درویشانی^۱

چکیده

طب سنتی در ایران، با تکیه بر ریشه‌های معرفتی و تمدنی ایرانی-اسلامی توسط ابن سینا، جرجانی و زکریای رازی بالید، ولی در اوآخر دوره قاجار با ایجاد مراکز طب نوین، رو به افول نهاد. با توجه به احیای طب سنتی در سال‌های اخیر در ایران و کشورهایی همچون چین، امریکا، کانادا، ترکیه، اندونزی و...، پرسش این است که طب سنتی در حوزه تمدنی چه نقشی ایفا کرده است؟ احیای طب سنتی چه سودمندی‌ها و کارکردهای تمدنی (در حوزه‌های اقتصاد، فرهنگ، علم...) در ایران می‌تواند داشته باشد؟ آیا می‌توان از برنامه و راهبردهای دیگر کشورها در این مسیر بهره‌برداری کرد؟ احیای طب سنتی به چه نسبت می‌تواند در بالا بردن سطح سلامت جامعه که از شاخصه‌های توسعه پایدار است، نقش آفرینی کند؟ حوزه بررسی ما ایران است و البته از نتایج برنامه‌ریزی، چالش‌ها و دستاوردهای کشورهای دیگر نیز استفاده می‌کنیم. روش ما در این پژوهش قیاسی-استقرایی براساس منابع کتابخانه‌ای است که از دستاوردها و آمارهای بولتن‌های داخلی و بین‌المللی نیز یاری گرفتیم. نتایج این پژوهش را چنین می‌توان بیان کرد که احیای طب سنتی در کنار نمود بر جستگی‌ها و رشد علمی ادوار گذشته، به رشد تمدن نوین اسلامی کمک خواهد کرد. در عین حال طب سنتی دارای زمینه‌ها، فرصت‌ها و سودمندی‌های پیدا و پنهان بی‌شماری در حوزه‌های گوناگون تمدنی است که با بهره‌گیری از این ظرفیت‌ها، در کنار تقویت نگاه اقتصاد مقاومتی، می‌توان سریع تر به افق‌های پیشرفت و توسعه پایدار دست یافت.

۱. بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، گروه انقلاب و تمدن اسلامی.

alidarvishani53@gmail.com

دریافت: ۱۳۹۶/۷/۳ - پذیرش: ۱۳۹۶/۹/۲۵

کلیدواژه‌ها: طب سنتی، تاریخ و تمدن اسلامی، سلامت جامعه، ظرفیت‌ها و فرصلات، توسعه پایدار.

مقدمه

دانش پزشکی به دلیل اهمیت و جایگاه ویژه‌اش، در طبقه‌بندی علوم، ذیل فلسفه و حکمت اسلامی قرار می‌گرفته و کارکرد و آثار بسیاری در حوزهٔ تمدنی داشته است. به این دانش به دلیل نیاز جامعه، همیشه توجه شده است و در آموزه‌های اسلامی آمده: «العلم علمان: علم الابدان و علم الادیان» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۲۲۰)، که از برجسته‌ترین علمدهای جایگاه آن محسوب می‌شود و توجه اسلام به بُعد روحانی و جسمانی بشر را نمودهای جایگاه آن محسوب می‌شود و توجه اسلام به قوم پارت واستفاده از گیاهان می‌نمایاند.^۱ نخستین نشانه‌ها و استناد طب در ایران به قوم پارت واستفاده از گیاهان دارویی و نیز آموزه‌های زرتشتی بازمی‌گردد (فرشاد، مهدی، ۱۳۶۶: ۶۶۹-۶۷۳). از نیمه نخست قرن دوم تا اواسط قرن سوم هجری (انقراض بنی امیه و روی کار آمدن بنی عباس در بغداد) طب سنتی پیشرفت قابل ملاحظه‌ای کرد، به گونه‌ای که بغداد مرکزیت علمی یافت و از اهمیت جندی شاپور کاسته شد، که این امر در سده‌های سوم و چهارم هجری بیشتر محسوس گردید (ولیری، ۱۳۴۲: ۲۲۸-۲۳۲؛ الگود، ۱۳۷۱: ۷۹-۱۲۱). پس از این دوره و نیز انقلاب ترجمه آثار علمی، در حوزهٔ طب با ترجمة آثار بقراط (وفح ۲۵۷ق.م) و غالینوس (وف ۲۰۰م)، توسط کسانی همچون حنین بن اسحاق (۱۴۹-۲۶۴ق.) که زبان یونانی می‌دانست، طب سنتی رشد و توسعه یافت (همان: ۵۵-۵۸؛ گروه مؤلفان (الف)، ۱۳۹۰: ۱۶) و بزرگانی چون ابن سینا، اسماعیل جرجانی و محمد بن زکریای رازی که در این بستر بالیه بودند، باریشه‌های معرفتی و تمدنی ایرانی-اسلامی برای رشد و توسعه این رشته کوشیدند تا جایی که در اروپا قانون ابن سینا بعد از انجیل در میان آثار

۱. این روایت حتی اگر در مقام حصر مطلق نیز نباشد، باز هم از دو دسته علم با تأیید و تغییب یاد می‌کند: علم ابدان و علم ادیان. یکی از این علوم به جنبه جسمانی انسان می‌پردازد و دیگری به بُعد روحانی و معنوی او توجه دارد و حیات روح به وسیله علم دین و حیات جسد به واسطه علم بدن تأمین می‌شود.

پر تیراژ قرار گرفت. وی که تنها در زمینه طب، بیش از ۴۰ اثر به عربی و ۱۵ اثر به فارسی دارد، یکی از مهم‌ترین خادمان تمدن اسلامی محسوب می‌شود (العبادی، ۱۹۷۰: ۸۲-۸۱).

مسلمانان به شهادت منابع تاریخی و حجم آثار در بخش‌های گوناگون طب همچون: ارتوپدی (شکستگی‌ها، درفتگی و...)، قلب؛ روان‌پزشکی، بیماری‌های زنان و مامایی، بهداشت ازدواج (علم الباه)، طب کودکان و... سهم مهمی در گسترش وبالیدن تمدن جهانی داشته‌اند (دریایی، ۱۳۹۰: ۲۶۸-۲۹۶). این امر به ویژه در شاخه‌های داروسازی، جراحی، چشم‌پزشکی و... نمودی فراوان داشته است. تأثیر میراث تاریخی داروشناسی در کتاب‌های مهم این حوزه در گستره وسیعی از سرزمین‌های آسیای میانه، هند، کشورهای عربی، آسیای صغیر، یونان، روم و ایران مشاهده می‌شود. برای مثال ابوریحان بیرونی (۹۳۷-۴۴۰ق/۱۰۴۸-۳۲۶م) از ۲۵۰ مؤلف برجسته داروشناسی اطلاعاتی به دست می‌دهد که بیشترین واژه‌های آن یونانی و سُریانی‌اند (همان: ۱۶-۱۷).

آمارهایی که از فراوانی لغات، اصطلاحات و نام‌هایی که در منابع برجسته طب سنتی وجود دارد نمایانگر قدرت و تفозд و سپس نقش تعیین‌کننده در نگاه‌داشت دانش داروشناسی پیش از خود است (نک: جدول ۳-۴). همچنین بررسی منابع چشم‌پزشکی، پیشرفت‌هه بودن اعجاب‌انگیز علم چشم‌پزشکی و جراحی چشم در میان مسلمانان سده چهارم و پنجم هجری را نشان می‌دهد. یونانیان طی هزار سال، از بقراط تا بولس، فقط پنج کتاب درسی در این حوزه نوشته بودند، در حالی که مسلمانان در کمتر از پنج سده، چند برابر این تعداد کتاب درسی تألیف کردند (گروه مؤلفان (ب)، ۱۳۹۰: ۳-۴).

بیان مسئله

دانشمندان و پزشکان مسلمان با ساده کردن و در دسترس عموم قراردادن علوم، به ویژه پزشکی، که آن را سرلوحة ترجمه‌های خود قرار داده بودند، سبب گسترش آموزه‌های مقدمات پایه‌ای پزشکی به خانواده‌ها شدند. همین امر عامل اصلی ارتقای سطح سلامتی جامعه و رشد و توسعه تمدن اسلامی در اداره‌گوناگون بوده است. با

نگاهی به تاریخ، استفاده ابزاری و استعماری غرب به ویژه از علم پزشکی، در تقابل با جوامع دیگری به ویژه جهان اسلام، همیشه وجود داشته و در ادوار مختلف شکل خاص خود را بروز داده است. از طرفی، به دلیل مواردی همچون: توجه ویژه ائمه علیهم السلام و به خصوص امام هشتم علیهم السلام به موضوع طب؛ گستالت نسل‌ها - چه به دلیل فقر آموختشی و چه به سبب بی‌توجهی و کم‌ارزش شمردن این سنت‌ها توسط نسل‌های جدید، رشد روزافزون بیماری‌های متعدد نوظهور که ریشه‌هایی کمابیش یکسان دارند و برخاسته از سبک زندگی به ظاهر مدرن هستند؛ برنامه‌ریزی جدی کشورهای مسلمان و غیرمسلمان (چین، ترکیه، هند، مالزی، آلمان، آمریکا و...) در زمینه‌های توسعه آموختش و منابع انسانی و تخصیص بودجه‌های بالا، در کنار فعالیت‌هایی همچون حمایت بیمه‌ها و تولیدات متعدد طبی (کتاب، گیاهان دارویی، داروهای گیاهی و غیره)، پرداختن به این موضوع را لازم دانستم. (نک: آمارها و جداول ۲-۱). سعی من پس از طرح مسئله و بیان نقش، کارکردها و تأثیرهای تمدنی طب سنتی-اسلامی در بستر تاریخ به عنوان مقدمه، پرداختن به ضرورت، چالش‌ها و فرصت‌های پیش روی کشورهای مسلمان، و نیز ارائه پیشنهادهایی کاربردی برای کمک به بون‌رفت از مشکلات و معضلات امروز است.

تأثیرهای تمدنی طب اسلامی

نظریه پردازان، جامعه‌شناسان و بزرگان اندیشه با گرایش‌ها و نگاه‌های سیاسی گوناگون سعی در تعریف تمدن و ویژگی‌های تاریخی و اجتماعی آن کرده‌اند و حتی درباره آینده تمدن‌ها و مصادیقش به تفصیل کتاب‌ها نگاشته و سخن‌ها گفته‌اند. به عنوان مثال بسیاری از انسان‌شناس‌های قرن نوزدهم میلادی به نظریه‌ای که توسعه و تکامل فرهنگی نامیده می‌شود، برگشته‌اند. آن‌ها اعتقاد دارند که مردم به طور طبیعی از یک کشور ساده و ابتدایی به یک کشور و دولت متmodern با شرایط بهتر و عالی ترقی‌شرفت می‌کنند. برخی دیگر از صاحبان فکر و اندیشه به تمدن به عنوان سامانه‌ای پیچیده نگاه

کرده، با تأکید بر فاکتورهای سازنده تمدن‌ها که آن را مهم‌تر بر شمرده‌اند، با الهام از تاریخ آن‌ها بر نزول و در نهایت فوپاشی تمدن‌ها تأکید دارند. راسل براون لستر^۱ و جودی چاکوبسن و برخی نظریه‌پردازان، همچون ادوارد گیبون^۲، در کتاب انحطاط و سقوط امپراتوری روم، رابرت رینگر^۳ و اوسوالد اشپنگلر^۴ در کتاب فوپاشی و نزول غرب، آرنولد توینبی^۵ در کتاب فوپاشی و اضمحلال به این موضوع پرداخته‌اند. چرچی زیدان به غیر از اصول ثبوت، علم و ادب و هنر و سیاست، اعتقاد به خوبی و بدی و خوبی‌بخشی و بدی‌بخشی تمدن‌ها دارد (چرچی زیدان، ۱۳۷۲: ۲۱۸-۲۱۹). ویل دورانت^۶ معتقد به عوامل، اقتصادی، سیاسی، اخلاق، عقلی و روحی (هنر و ادبیات) به عنوان اصول اساسی هر تمدن بزرگ اشاره داشته است (دورانت، ۱۳۷۸: ۱۶/۱-۸۸). همان‌طور که مشاهده می‌شود تعریف تمدن دشوار و پیچیده است، چراکه برخاسته از باورهای سیاسی و اجتماعی و فرهنگی نظریه‌پردازان و متفکران است.

با توجه به بیشتر تعریف‌ها، چنین می‌توان دریافت که تمدن در اصطلاح، نوع خاصی از توسعهٔ مادی و معنوی است که در جامعه‌ای ویژه رخ می‌نماید؛ بنابراین تمدن، مجموعه‌ای پیچیده از پدیده‌های اجتماعی قابل انتقال، شامل جهات دینی و مذهبی، اخلاقی، زیباشناختی، فنی یا علمی مشترک در همهٔ اجزای یک جامعهٔ وسیع و یا چندین جامعهٔ مرتبط با یکدیگر است. به طورکلی می‌توان چنین نتیجه گرفت که در تمدن‌های پرجسته و مطرح، چهار شاخص اصلی وجود دارد که عبارت‌اند از: فعالیت‌هایی در امور اقتصادی، سازمان و مناسبات سیاسی، سنت اخلاقی و فرهنگی، کوشش در راه معرفت، علم یا اقتصاد، سیاست، معنویت (دین، اخلاق، فرهنگ) و دانش. حال با توجه به این چارچوب، به بررسی جایگاه طب سنتی در تمدن از دو منظر

-
1. Brown, lester russel (1934).
 2. Gibon, Edward(1734-1794).
 3. Ringer, Robert,j(1938).
 4. Spengler, Osvalt(1880-1936).
 5. Toynbe, Arnold Joseph(1889-1975).
 6. William James Durant(1885-1981).

۱- نقش طب سنتی مسلمانان در مظاہر تمدنی، ۲- جایگاه کنونی و نقش آفرینی طب در دنیای امروز، وضعیت موجود و چالش‌ها و فرصت‌های پیش رو می‌پردازم تا راهبردهای مواجهه با جهان پیشرفت‌کنونی، مشخص ترگردد.

۱- نقش طب سنتی-اسلامی در مظاہر تمدنی

در پژوهش‌های علمی می‌توان، هم به مفهوم تمدن و چیستی آن و هم به مظاہر تمدن‌ها پرداخت. قصد من در این بحث، پرداختن به مظاہر تمدنی طب است. طب سنتی در طول تاریخ، دارای دو گونه تأثیر تمدنی مستقیم و غیرمستقیم بوده است که در ادامه به بیان هر یک می‌پردازم.

الف- تأثیرهای مستقیم طب اسلامی در تمدن

طب سنتی-اسلامی با همه تأثیرهایی که از تمدن‌های دیگر گرفت، برپایه خلاقیت و تفکر دانشمندان مسلمان توسعه یافت و سبب ایجاد جریان‌های گوناگونی در نظام تمدنی جهان شد که در تاریخ علم جدید، به عنوان یکی از پایه‌ها و ارکان شمرده می‌شود. من در این بخش به بیان مواردی که دارای ارتباط مستقیم با طب بودند که هم در رشد و تکوین طب و هم در رشد و بالش تمدن‌ها تأثیرهای مستقیمی ایجاد کردند، می‌پردازم.

۱- ایجاد مؤسسات تمدنی

یکی از روش‌هایی که سبب رشد و گسترش علم می‌گردد، مراکزو مؤسسات تمدنی است که به شهادت تاریخ طب، چه پیش از اسلام (مدرسه جندی شاپور که بعدها یکی از مهم‌ترین کانون‌های پژوهشی اسلام شد) (تاج‌بخشن، ۹-۱۳۷۹) و چه بعدها در ایران و دیگر کشورهای مسلمان رشد روزافزونی داشت. این امر، هم به دلیل ایجاد مراکز بر جسته که پژوهش‌یافتنگان آن مراکز، خود افرادی تأثیرگذار بودند و هم به لحاظ رشد و توسعه علم، در خور بررسی است. این مراکز شامل مدارس علمیه، مدارس نظامیه^۱ و بیمارستان‌ها و

۱. نام مدارسی است که در زمان سلجوقیان برای آموزش علوم و فنون روز در شهرهای بزرگ آن دوره؛ بغداد، ←

دارالشفاهای شهرهای مختلف اسلامی است (تاج بخش، ۱۳۷۹: ۲۵؛ عیسی بک، ۱۳۷۱: ۸۱۲-۸۱۰؛ فرشاد، ۱۳۶۶: ۸۱۲-۱۹۸).^۱

۲- نقش منابع انسانی

منابع انسانی، یکی از مهم‌ترین عوامل توسعه تمدن‌ها محسوب می‌شوند. دانشمندان و طبیبان حکیم مسلمان در رشد و توسعه علوم، به ویژه طب که منتهی به ایجاد و رشد تمدن اسلامی و انتقال آن به دیگر ملل و تمدن‌ها می‌شد، نقشی محوری داشتند. برخی از این تلاش‌ها را با توجه به تاریخ طب اسلامی می‌توان در موارد زیر خلاصه کرد:

گسترش کیفی (توسعه علم و دانش در جهان)

در سدهٔ چهارم و اوایل سدهٔ پنجم هجری تألیف چهاردانشنامهٔ جامع پزشکی به زبان عربی تأثیر ویژه‌ای در جامعهٔ علمی داشت:^۲ ۱- کتاب المنصوری فی الطب و کتاب الحاوی که از آثار محمد بن زکریای رازی است.^۳ ۲- کامل الصناعة الطبيه علی بن عباس مجوسی.^۴ ۳- القانون فی الطب ابوعلی سینا (گروه مؤلفان (الف)، ۱۳۹۰: ۲۰-۲۱). ابن سینا خود به تنهایی به عنوان وزنه‌ای علمی بیش از ۶۰۰ سال در مراکز علمی پزشکی جهان پرچم‌دار علمی مسلمانان بوده است که این به غیر از محمد بن زکریای رازی و اسماعیل جرجانی و بسیاری دیگران از تأثیرگذاران در تاریخ طب می‌باشد. اهمیت و نفوذی که کتاب قانون ابن سینا در شرق اسلامی داشته، نیاز چندانی به ارائه شواهد ندارد. این کتاب در غرب مسیحی و در مدارس پزشکی به عنوان متن درسی مقبول تدریس می‌شد. دانشگاه‌های بلونیای^۱ ایتالیا، لووین^۲ اتریش و مونپلیه^۳ پاریس

نیشابور، آمل، قاهره، اصفهان، بلخ و هرات تأسیس شد. نخستین مدارس از این دست به همت وزیر برجسته آکپ ارسلان سلجوقی، خواجه نظام‌الملک طوسی تأسیس گردیدند. به همین سبب این مدارس را نظامیه نامیدند. (نک: کسایی (۱۳۶۳).

1. Bellona.
2. La-Neuve.
3. Montpellier.

فرانسه که همگی در سده‌های یازدهم و دوازدهم و سیزدهم میلادی تأسیس شده بودند، از آن به عنوان مرجعی متقن بهره می‌بردند. در دانشگاه‌های توبینگن^۱ و لاپزیک^۲ آلمان از حدود ۱۴۸۰ م کتاب قانون کتاب درسی شد و درس‌های دانشگاه وین اتریش در ۱۵۲۰ م و دانشگاه فرانکفورت آلمان در ۱۵۵۸ م بیشتر بر محتوای قانون استوار بود (فراشاد، ۱۳۶۶: ۶۹۴-۶۹۶؛ عوض، ۱۳۹۳: ۳۲۵).

گسترش کمی (سهم بالا در توسعه و گسترش علم با نگارش، تألیف و تولید علم) یکی از مهم‌ترین روش‌های انتقال و توسعه علوم بشری و رشد تمدن‌ها نگارش آثار علمی است. با بررسی منابعی همچون الفهرست ابن‌نديم و دیگر منابع، کمابیش می‌توان به پُرکاری دانشمندان مسلمان در تولیدات علمی و سهم برجسته آنان پی‌برد.^۳ به نظر می‌رسد که دانشمندان ایرانی در نگارش آثار طبی و پیشبرد علمی طب اسلامی در دوره طلایی تمدن اسلامی، نقشی شاخص و برجسته‌ای داشته‌اند (حریری، ۱۳۹۴: ۲۷۹-۲۸۵).

خلاقیت و ابداع‌ها

دانشمندان مسلمان با به دست آوردن میراث چندین هزار ساله طب، به خلق روش‌های نوین پرداختند که سبب رشد روزافزون علم در سطح جهانی شد. این ابداع‌ها

1. Tübingen.

2. Leipzig.

۳. برای نمونه از میان ۴۰۰۰ عنوان نسخه خطی بررسی شده در فهرست نسخه‌های خطی عربی کتابخانه ملی ایران، تعداد ۱۸۶ عنوان (۴/۷ درصد) در موضوع‌های طب اسلامی بود که از این تعداد، ۱۰۹ اثر که برابر ۵۸/۶ درصد است، توسط مؤلفان ایرانی نگارش شده و در مقابل ۵۰ منبع برابر با ۲۶/۹ درصد، توسط مؤلفان غیر ایرانی به رشتہ تحریر درآمده است. همچنین در ۱۴/۵٪ از نسخ بررسی شده، ملیت مؤلف نامشخص بوده است. بیشترین درصد (۳۷/۶) نسخ خطی عربی طب اسلامی موجود در سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، توسط دانشمندان ایرانی و تاقرون ششم هجری تألیف شده است (نک: نمودار شماره ۷).

در عمل جراحی، ابزار جراحی، شیوه‌های درمانگری نمود پیدا کرد که در بخش سیر تاریخی طب اسلامی به آن‌ها اشاره شد. برای مثال رساله **مخارج الحروف** یا اسباب حدوث الحروف تصنیف شیخ الرئیس ابوعلی سینا را می‌توان نام برد که در بررسی اصوات گفتار به جای مانده است. رساله این سینا گنجینهٔ بسیار پر ارزش علمی در زبان‌شناسی است، چراکه حدود هزار سال پیش حکیم و طبیب ایرانی به مباحث صوت و حنجره و مکان حروف پرداخته است که جای شگفتی دارد. البته این خلاقيت شامل نخستین جراحی‌ها، ابزار و سایل جراحی و طبی و روش‌های درمان بسیار خاص که در منابع ثبت شده، نیز می‌شود (نک: زهراوی، ۱۳۸۴). همچنین اثرداروها را در طب از نظر وظایف اعضا (فیزیولوژی) وارد ساختند و طب را از صورت نظری بیرون آورد، طب عملی (بالینی و کاربردی) را ایجاد کردند (دریایی، ۱۳۹۰: ۲۶۸).

عملکرد انتقالی- ارتقایی

بانگاهی به تاریخ علم، می‌توان دریافت که دانشمندان و حکیمان مسلمان با کسب علوم و در اختیار گرفتن میراث طبی تمدن‌های گذشته و با ترکیب آن معارف با خلاقيت خود، کمک شایانی به توسعهٔ علوم داشته‌اند، چراکه بیشتر دانشمندان مسلمان آگاهی‌هایی از علوم متنوع داشته‌اند که همین امر سبب ایجاد خلاقيت در آن‌ها می‌شده است. حکیمان مسلمان، هم به عنوان مبدع و هم به عنوان پلی میان گذشته و آینده به وظیفه خود عمل کردند. آن‌ها جلواز میان رفتن علوم و معارف را گرفتند و آن را به آیندگان پیشکش کردند.^۱ برای نمونه، بررسی بسامد برخی اصطلاح‌ها و نام‌های پزشکی

۱. ابوریحان در مقدمهٔ صیدنه چنین آورده است: «چنین گوید ابوریحان که در تأییف این صیدنه رجوع در حل مشکلات به شیخ ابوحامد محمد بن احمد البنہشفی کرد. ازیرا که او در عهد خود از این‌ای جنس خود در علم لغت و طب مستثنی بود و جملهٔ تصانیف متقدمان در هردو نوع از علم از مشاهیر علماء سمع کرده بود و بر جمله دلایل و نکات و رموز و اشارات ایشان اطلاع تمام یافته بود» (بیرونی، ۱۳۵۸: ۲۴).

مرسوم و مربوط به دیگر تمدن‌ها که در آثار مهم حکیمان اسلامی نمود داشته، در می‌یابیم که بیانگر همین پل ارتباطی و انتقال معارف و علوم است (نک به جدول ۳-۴).

افروzen اخلاق و معارف اسلامی به علم

افروزن روح معرفتی و اخلاق به طب بدان سبب بود که بیشتر فعالان این حوزه، دانشمند حکیم و ادیب نیز بوده‌اند. یکی از مسائل مهم، جدایی اخلاق از علم در جامعه مادی‌گرای غربی است که سبب ایجاد جریان‌های بی‌شماری شده و بیشترین آسیب را به خود علم وارد کرده است. در حالی‌که طبیب و حکیم مسلمان با عنایت به آموزه‌های دینی و اخلاقی، به امور علمی می‌پردازد و این امر سبب بازشدن دریچه‌های جدیدی پیش روی این جریان تمدنی است.

تمرکز و توجه به پیشگیری پیش از درمان

این موضوع از قدیم، از دغدغه‌های بیشتر اهل طب بوده و در آثار حکیمان مسلمان نیز جریان پیدا کرده است. یکی از آثار خاص این موضوع، به غیراز بخش‌هایی که در آثار کلی طبیبان مسلمان ذکر شده، آثاری با عنوان *حفظ الصحة* است. در این‌گونه آثار بیشتر به بیان دستورها و آگاهی‌های عمومی و پیشگیرانه همچون شرایط آب و هوا، شرایط غذا خوردن، طبیعت میوه‌ها و نوشیدنی‌ها و... اقدام می‌شده است. با توجه به آثاری که با این عنوان منتشر شده، مسلمانان سهم بیشتری در این زمینه داشته‌اند، چراکه در فهرست ۳۳ عنوان ثبت شده تا قرن هفتم هجری، حدود ۹ عنوان از یونانیان است و بقیه به مسلمانان اختصاص یافته که قابل توجه است (رازی، ۱۳۹۰؛ مقدمه، ۴۷-۵۹).

انتقال اطلاعات تاریخی و جغرافیایی

در آثار بزرگان طب اسلامی به دلیل مسافت‌های متعدد و دقت در آب و هوا، اقلیم و پوشش گیاهی مناطق مختلف، اطلاعاتی بسیار دقیق و ارزشمند از این موضوع‌ها آمده است که برای پژوهش‌های تاریخی و جغرافیایی مهم است. سید اسماعیل جرجانی (۴۳۴-۵۳۱ ق.م. - ۱۰۲۴/۱۱۳۶ م.) یکی از دانشمندان برجسته است که هم در خُفی

علایی و هم در الاغراض الطبیه به بیان این گونه اطلاعات پرداخته و آیندگان را بهره‌مند ساخته است (جرجانی، ۱۳۶۸: سی و دو).

کمک به پاسداشت زبان فارسی

در این میان برخی همچون جرجانی به عنوان بنیادگذار طب فارسی، هم در انتقال معارف و علوم کوشیده و هم در معادل یابی و انتقال اصطلاح‌ها، ترکیب‌ها و کلمه‌های اصیل فارسی در این حوزه که بسیار مهم است؛ برای مثال، آب فرود آمدن به چشم = آب مروارید، آذرگون = همیشه بهار، اسهال کهن = اسهال مزمن، اناریا = آش انار و موارد بسیاری که جای پرداختن به آن اینجا نیست (جرجانی، ۱۳۸۶: مقدمه، ۷۶-۷۸).

ب- تأثیرهای غیرمستقیم طب اسلامی در تمدن

تمدن اسلامی در سیسیل و جنوب ایتالیا و بعدها در اروپا تأثیرهای بسیار مهمی بر جای گذاشت. پس از جنگ‌های صلیبی، قوم غالب به مدت دو قرن در سرزمین شام ساکن شد و گمان می‌کرد که غالب شده‌اند، درحالی که در مدت اقامت طولانی خود و آشنایی با آداب و رسوم و به‌ویژه طب اسلامی که ترجمه می‌شد، مغلوب شدند. ابن خلدون معتقد است همیشه قوم مغلوب شیفتۀ تقليد از قوم غالب است، ولی نظریه یادشده با وضعیت شام در دوره جنگ‌های صلیبی منطبق نیست، چراکه قوم مغلوب با سلاح تمدن که بسیار بادوام و قوی تربود، برنسیل غالب، پیروز شدند و این بعدها در تاریخ اروپا بسیار تأثیرگذار بود. به طور مثال پادشاهان انگلستان و فرانسه که خود در جنگ‌های صلیبی حضور داشتند، تحت تأثیر تمدن اسلامی، نخستین تمدن‌کنندگان برضد کلیسا بودند (عرض، ۱۳۹۳: ۳۳۰-۳۳۱) که این همان تأثیر غیرمستقیم و نهفته در بخش‌های مختلف تمدنی است که در صورت دقت و تقویت می‌تواند به فرصت‌ها مبدل گردد.^۱

۱. البته نکته بسیار مهم این است که قدرت تمدن اسلامی در کنار عقب‌ماندگی آن زمان اروپا بسیار

←

۲- جایگاه کنونی و نقش آفرینی طب سنتی در دنیای امروز

طب سنتی-اسلامی هرچند که درگذشت، سهم بالایی در تولیدات علمی ایران داشته، ولی بررسی و مطالعه آثار چاپی و تلاش‌هایی که در دنیا در حال انجام است^۱ (نک: نمودار شماره ۵ و ۶)، نشان دهنده عملکرد ضعیف و عدم برنامه‌ریزی جدی در این حوزه است. این نکته لزوم بازنگری در روش‌های مدیریتی و اجرایی کردن یافته‌های پژوهشگران این حوزه را گوشزد می‌کند.

۱- تأثیرهای علمی

در سال‌های اخیر، توجه جدی مسئولان و ایجاد شرکت‌های دانش‌بنیان در بیشتر موضوع‌های علمی و به ویژه تولید داروهای گیاهی و سنتی در ایران مایهً امیدواری است، اما کافی نیست. در بخش نخست مقاله، تأثیر طب اسلامی در حوزه‌های گوناگون تمدنی را بررسی کردیم. در این قسمت قصد دارم به موضوع طب سنتی مسلمانان در جامعه امروز و چالش‌های پیش روی آن پردازم.

مرکز ملی پژوهشی، مکمل و جایگزین^۲ یکی از آژانس‌های دولتی در کشور آمریکا است. این مرکز در ۱۹۹۱ م تحت نام «اداره طب جایگزین» تأسیس گردید که بعد در ۱۹۹۸ م به «مرکز ملی پژوهشی مکمل و جایگزین» تغییر نام یافت. این مرکز بیش از ۸۰۰ میلیون دلار روی چنین پژوهش‌هایی از سال ۱۹۹۱ م صرف کرده است. این امراهیتی را

جلوه می‌کرده است. معروف است که در خلال جنگ‌های صلیبی، طب در اروپا (در قرون میانی) با کلیسا مرتبط بوده و کلیسا بیماری را نوعی مجازات الهی می‌دانست که بشرطه سبب گناهانش دچار آن می‌شود. به همین سبب مردان کلیسا، طبیبان را به دلیل مداوای بیماران، سخت سرزنش می‌کردند، برای مثال گریگوری، اسقف نور (۵۴۰-۵۹۴ م) به تندي با طبیبان سخن گفته و مداوای آنان را تنها سبب بیشتر شدن درد بیماران می‌داند (همان: ۳۴۰-۳۴۶).

۱. در اطلاعاتی که از سایت‌های معتبر کتاب در دنیا گرفتم، آمار، نوعی کمکاری و کم‌تلاشی اهل علم و تحقیق در ایران را نشان می‌داد.

2. National Center for Complementary and Alternative Medicine.

که کشورهای پیشرفته برای این موضوع قائل هستند نشان می‌دهد.
دکتر ناصری در مقاله‌ای ارزشمند که با توجه به بولتن‌ها و منابع آماری ارائه شده،^۱ آمار تأثیرگذاری از فعالیت‌های دیگر کشورها در زمینه طب سنتی را آورده‌اند که نشان می‌دهد بهره‌گیری از ظرفیت‌های تمدنی طب در دیگر کشورها قابل توجه است. اینکه به برخی از آن‌ها اشاره می‌کنم. چین در سال ۱۹۴۹ م برای بازگشت به طب سنتی خود، برنامه‌ریزی را آغاز کرد و در سال ۱۹۵۱ م موفق به تشکیل آکادمی طب سنتی شد. البته با وجود تبلیغات منفی غربی‌ها و جلوگیری از تبلیغ‌های گسترده برضد این مکتب، هم‌اکنون طب سنتی چین ۴۰ درصد خدمات بهداشتی -درمانی را در این کشور بر عهده دارد.
در چین ۳۰ دانشگاه طب سنتی و ۱۷۰ مرکز پژوهش‌های طب سنتی وجود دارد.
سیستم خدمات بهداشتی -درمانی سنتی چین شامل ۵۲۵۰۰ پزشک، ۸۳۰۰ داروساز، ۲۵۰۰ بیمارستان و ۳۵۰۰ تخت است. در ویتنام طب سنتی از سال ۱۹۵۵ م توسط دولت به رسمیت شناخته شد و اکنون این سیستم دارای ۲۵۵۰۰ پزشک، ۴۹ بیمارستان و ۳ مؤسسه پژوهش است. در اوگاندا، هند و اتیوپی نقش طب سنتی در خدمات بهداشتی اولیه به ترتیب ۶۰، ۷۰ و ۹۰ درصد است. در مالزی ۵۰۰ میلیون دلار هزینه صرف طب سنتی و طب مکمل می‌گردد، در حالی که هزینه‌های طب جدید ۳۰۰ میلیون دلار تخمین زده می‌شود.

در آلمان از حدود ۸ میلیارد دلار هزینه دارو، حدود ۲/۸ میلیارد دلار به داروهای گیاهی اختصاص دارد. پوشش بیمه‌ای هزینه درمان و دارو و خدمات طب سنتی و مکمل در ژاپن، چین، کره و ویتنام به صورت کامل است و در کشورهای آلمان، استرالیا، نروژ، انگلستان، کانادا و آمریکا قسمتی از هزینه‌ها توسط سازمان‌های بیمه‌گر پرداخت می‌شود. در ایران، آمار دقیق میزان استفاده از طب سنتی و مکاتب مختلف طب مکمل

1. "WHO Traditional medicine strategy 2002_2005". Geneva, 2002: 1-3, 43- 47; Blumenthal M. "The complete german commission E monographs - Therapeutic guide to herbal medicines", First ed., Boston_Massachusetts, American botanical Council, 1998.

مشخص نیست، ولی مطالعه‌ای که در سال ۱۳۷۹ در شهر اصفهان انجام یافت، نشان داد که در طی ۵ سال گذشته ۵/۶۲ درصد از افراد دست کم یک بار از روش‌های طب جایگزین استفاده کرده‌اند و استفاده از گیاهان دارویی، دعا درمانی، حجامت و طب سوزنی با ۶/۷۶، ۱/۱۰، ۵/۹ و ۵/۵ درصد، به ترتیب بیشتر از روش‌های دیگر مورد توجه بوده است (زمانی، ۱۳۸۱: ۹-۱۷).^۱ با توجه به این آمارها و تلاش‌هایی که در جهان در حال انجام است، به نظر می‌رسد که سرعت توسعه و رشد طب اسلامی در ایران، با وجود همه تلاش‌هایی که از نیمه دوم دهه ۸۰ با ایجاد مرکز جامع طب مکمل و دیگر مراکز پژوهشی مرتبط انجام گرفته، به نسبت اقبال جهانی، بسیار آهسته بوده است.

۲- تأثیرهای اقتصادی

اقتصاد به عنوان یکی از مؤلفه‌های اصلی تمدنی، در توسعه تمدن نوین اسلامی، بسیار مهم و تأثیرگذار است. طب اسلامی نیز می‌تواند در جهت رشد و توسعه بخش‌های گوناگون اقتصادی کارکردهای مفیدی داشته باشد که در راستای تحقق شعار حکیمانه رهبر فرزانه انقلاب، یعنی اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل، نیز قرار می‌گیرد. طب از روزگار باستان تا گذشته‌های نه چندان دور، در همهٔ شئون زندگی، حضوری پررنگ داشته است؛ از مصرف داروهای گیاهی گرفته تا بحث چگونگی خوراک، هماهنگی غذاها و میوه‌ها، فصل‌ها، استحمام، فصد و حجامت و در عین حال شکسته‌بندی، درمان دندان، زایمان و... که گاه یک نفری‌بیشتراین کارها را انجام می‌داده است. این امر در جامعه سبب سلامت و بهداشت روانی بوده و نیز صرفه اقتصادی داشته است. برای مثال در طب سنتی یک واحد صنفی (عطاری) وجود دارد که کارهای زیر را انجام می‌دهد: الف- تشخیص و درمان (به عنوان کمک دست طبیبان) ب- داروخانه و داروسازی (تهیه دارو، ساخت داروهای ترکیبی، نسخه‌پیچی و توصیه‌های غذایی)

۱. برای مطالعه بیشتر نک: مقاله «دلایل لزوم طب واحیا و توسعه طب سنتی» از دکتر ناصری در وب‌سایت شخصی به آدرس [//ptth/dr-naseri.com](http://ptth/dr-naseri.com)

ج- بطرف کردن نیاز به امور آزمایشگاهی و عکس برداری.

به برخی از سودمندی‌های طب اسلامی اشاره می‌کنیم:

- ۱- کمک به اقتصاد خانواده در هزینه‌های مالی و زمانی.
- ۲- کمک به جریان آموزش و انتقال طب به خانوار.
- ۳- درسترس بودن دارو، درمان و درمانگر.
- ۴- کل‌نگر بودن طب اسلامی در مقابل روش تشخیص و درمان جزء‌نگر پزشکی مدرن.
- ۵- توجه به روح و روان بیمار در کنار جسم بیمار.
- ۶- با بالا بردن سطح سلامت جسمی، کمک روزافزون به رشد سطح روانی جامعه می‌کند.
- ۷- صرفه اقتصادی و کم‌کردن هزینه‌های خانواده که سبب کم شدن بار مالی دولت‌هاست.
- ۸- تعلیم و تعلم در کنار درمان.
- ۹- ساختن جامعه در ارتباط با طبیعت و در نتیجه رشد سطح سلامت.
- ۱۰- ثمربخش بودن.
- ۱۱- طبیعی بودن داروها و گیاهان.
- ۱۲- کم‌زیان بودن داروهای گیاهی.

همچنین خانواده به عنوان کوچک‌ترین واحد اجتماع که نخستین کانون آموزش و تربیت محسوب می‌شود و می‌تواند یکی از مهم‌ترین عوامل در بالندگی جوامع و تمدن‌ها باشد، بسیار مورد توجه و درخوراهیت و برنامه‌ریزی است. از دیگر سوی آن زمان که طب اسلامی در همه شئون جامعه حضور پررنگ داشت، آموزه‌ها و سنت‌های طبی به سطح سلامت خانواده کمک می‌کرد و نیاز از طریق خانواده‌ها منتقل می‌شد.

پس از ایجاد دارالفنون و نخستین حوزه‌های پزشکی مدرن، طب اسلامی، کم‌فروغ شد و در طول دوره‌های گوناگون این روند ادامه یافت.

نتیجه

در پایان با توجه به کارکردها و مصاديق تمدنی طب سنتی- اسلامی در سه مؤلفهٔ تمدن (اقتصاد، علم و دانش و معنویت) در بستر تاریخ، می‌توان دریافت که با تقویت و برنامه‌ریزی دوباره می‌توان در همان مسیر حرکت کرد و همان نتایج را چشم داشت، پس باید این موضوع در اولویت فعالیت‌های دولت‌ها قرار گیرد. البته باید یادآوری کرد که آشتی وزارت بهداشت با طب سنتی- اسلامی که سبب ایجاد جریانی جدید در تولید دانش در شاخه طب سنتی- اسلامی شد، مهم است. ایجاد معاونت طب سنتی ایرانی-

اسلامی در وزارت بهداشت، مؤسسه تاریخ پزشکی، طب اسلامی و مکمل ایران، همچنین ایجاد دانشکده‌های طب سنتی در دانشگاه‌های شهید بهشتی، تهران، مشهد، زنجان، قم، بابل، تبریز، یزد و اهواز و همچنین مرکز تحقیقات طب سنتی و تاریخ پزشکی و انجمان‌های مرتبط با طب سنتی همچون انجمن علمی طب سوزنی و... رامی‌توان از نتایج این جریان دیرهنگام، ولی سودمند و بسیار پراهمیت برشمرد.

با توجه به اهمیت موضوع که جهان پیرامون ما سال‌هاست آن را درک کرده و حتی سازمان بهداشت جهانی در پژوهشی برلزوم ترویج طب سنتی - مکمل و جایگزین تأکید کرده است^۱، آموزش این رشته، مهم و حیاتی است و باید با ایجاد واحد‌های درسی در مدارس و دانشگاه‌ها برای نهادینه کردن طب سنتی در خانواده‌ها تلاش کرد. کشورهای پیشرفت‌العلمی بنا بر آمارهایی که ارائه شده، حتی در مورد رشد جمعیتی مسلمانان و آینده جمعیتی جهان می‌اندیشند و برنامه‌ریزی می‌کنند، چرا جهان اسلام برای آینده خود با توجه به پتانسیل‌هایی که دارد نیندیشد (نک: نمودارهای ۸، ۹، ۱۰، ۱۱).

پیشنهادها

- ❖ با درنظرگرفتن پیشینه درخشنان طب اسلامی دریاری‌رساندن به تمدن اسلامی، همچنین به کارگیری روزافزون برنامه‌های اسلام‌هراسی و اسلام‌ستیزی از سوی غرب، باید برای رشد و توسعه آموزش و پرورش و راه‌اندازی مراکز آموزشی و درمانی طب سنتی - اسلامی و ایجاد پایگاه‌های اطلاع‌رسانی و دبیرخانه دائمی برای جهت دادن و همسو کردن فعالیت‌ها، برنامه‌ریزی کرد. بهره‌گیری از بسترها رسانه‌ای مدرن و شبکه‌های گوناگون ارتباطی به شناساندن این رشته علمی - اسلامی کمک خواهد کرد، که دارای نتایج سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی خواهد بود.
- ❖ همچنین پیشنهاد می‌شود در کنار رشد منابع انسانی متخصص و کارآزموده، در

1.“The promotion and development of traditional medicine - Report of a WHO Meeting”. WHO Report series, No 622, Switzerland, 1978: 8-13, 36-9.

- این زمینه واحدهایی سیار یا ثابت (به عنوان نمونه: کیوسک، توقفگاه و یا ون‌های مسافرتی) با نام تجاری جذاب، طراحی شود و در شهرهای ایران و سپس کشورهای هدف به کار تبلیغی و ترویجی پردازد. با اجرایی شدن این پروژه می‌توان به هدف‌های انسان دوستانه، آموزشی، تبلیغی، اقتصادی و در کنار آن معرفی این دانش به عنوان یکی از خدمات تمدن اسلامی به جهان، دست یافت.
- ❖ ایجاد مرکز پژوهشی مشترک با کشورهای مسلمان، با اهداف رشد و توسعه علمی طب سنتی- اسلامی، تجاری سازی محصول‌ها، تبادل اطلاعات و یافته‌ها و ایجاد وفاق و همدلی بین کشورهای مسلمان جهان.
 - ❖ پیشنهاد می‌شود برای پاسداری از خدمات بی‌شمار تمدن ایران اسلامی به علم، به ویژه طب، طب سنتی ایرانی - اسلامی در میراث جهانی ثبت گردد.
 - ❖ مطرح شدن علوم اسلامی، به ویژه طب سنتی- اسلامی به عنوان عامل وحدت بخش جهان اسلام و یکی از پایه‌های توسعه و تقویت تمدن نوین اسلامی در سازمان همکاری‌های اسلامی^۱، با نگرش تقویت حس برادری و همدلی در میان کشورهای مسلمان بسیار مهم است.

منابع:

-
۱. ابن ابی‌اصیبیعه، محمد، عیون الانباء فی طبقات الاطباء، تصحیح محمد باسل عیون السود، بیروت، دارالکتب العلمیه، ۱۴۱۹ق.
 ۲. ابوعلی سینا، حسین، القانون فی الطب، ترجمه عبدالرحمن شرفکندي، تهران، سروش، ۱۳۶۳.
 ۳. اخوبی بخاری، ابوبکر ریبع بن احمد، هدایة المتعلمین، تصحیح جلال متینی، مشهد، دانشگاه فردوسی، چاپ دوم، ۱۳۷۱.
 ۴. الگود، سیریل، تاریخ پزشکی ایران و سرزمین‌های خلافت شرقی، ترجمه دکتر باهر فرقانی، چاپ دوم، تهران، امیرکبیر، ۱۳۹۱.
 ۵. اولمان، منفرد، طب اسلامی، ترجمه دکتر فریدون بدراهی، تهران، توس، ۱۳۸۳.
-

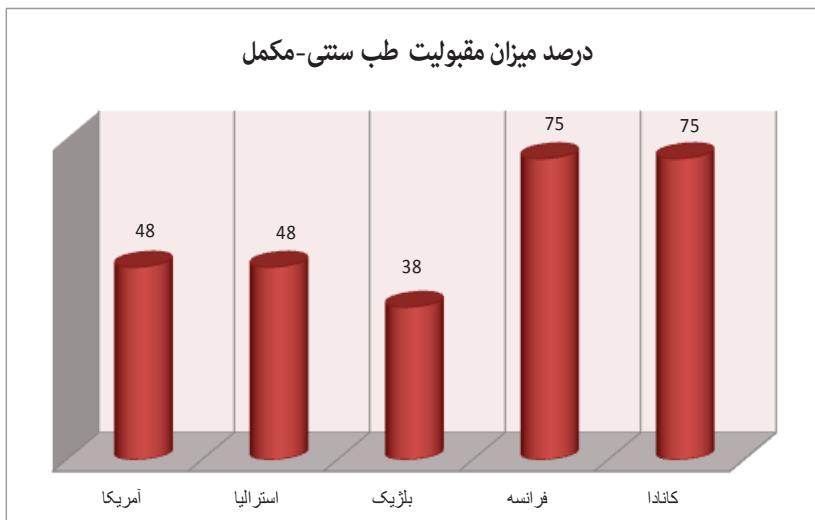
1. The Organization of Islamic Cooperation (OIC).

۶. اولیری، دلیسی، *انتقال علوم یونانی به عالم اسلامی*، ترجمه احمد آرام، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۴۲.
۷. بکار، عثمان، *تاریخ و فلسفه علوم اسلامی*، مشهد، بنیاد پژوهش‌های اسلامی، ۱۳۸۵.
۸. بیرونی، ابوریحان، *ترجمه صیدنه*، ترجمه ابوبکر بن علی بن عثمان الکاسانی، به کوشش منوچهر ستوده- ایرج افشار، تهران، شرکت افست، ۱۳۵۸.
۹. تاج‌بخش، حسن، *تاریخ بیهارستان‌های ایران (از آغاز تا عصر حاضر)*، تهران، سمت، ۱۳۷۹.
۱۰. تکمیل همایون، ناصر، *دانشگاه گندی شاپور*، تهران، دفترپژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۴.
۱۱. جرجانی، اسماعیل بن حسن، *ذخیره خوارزمشاهی*، به کوشش محمد تقی دانش‌پژوه و ایرج افشار، تهران، انتشارات‌المعنی، ۱۳۸۴.
۱۲. ———، *الاغراض الطبية والمحاولات العلاجية*، تصحیح و تحقیق دکتر حسن تاج‌بخش، دانشگاه تهران- فرهنگستان علوم پزشکی، ۱۳۸۶.
۱۳. جشن‌نامه ابن سینا، کنگره هزارمین سال تولد ابوعلی سینا، تهران، انجمن آثار ملی، ۱۳۳۴.
۱۴. دریابی، محمد، *طب شیعه*، میراث گرانبهای اسلام، سفیر اردھال، ۱۳۹۰.
۱۵. دورانت، جیمز ویل، *تاریخ تمدن*، ترجمه احمد آرام، ع. پاشایی، امیرحسین آربان پور، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ ششم، ۱۳۷۸.
۱۶. رازی، محمد بن زکریا، *الحاوی فی الطب*، تحت اشراف سید عبدالوهاب بخاری، حیدرآباد دکن، ۱۹۷۴.
۱۷. حریری، نجلاء، فاطمه وفایی، «سهم دانشمندان ایرانی در تألیف نسخ خطی عربی طب اسلامی»، *مجله طب سنتی اسلام و ایران*، سال ششم، شماره ۴، ۱۳۹۴.
۱۸. رازی، فخرالدین محمد، *حفظ البین* (رساله‌ای فارسی در بهداشت و تندرستی)، تهران، میراث مکتوب، ۱۳۹۰.
۱۹. روSSI، پائولو، *تاریخ پیدایش علوم جدید در اروپا*، ترجمه بهاءالدین بازرگانی گیلانی، تهران، سروش، ۱۳۹۳.
۲۰. زمانی، احمد رضا، مرتضی مهدی زاده، زهرا یکتا، «بررسی جایگاه پژوهشی جایگزین در ارائه خدمات درمانی اصفهان ۱۳۷۹-۱۳۸۰»، *فصلنامه آموزشی پژوهشی سلامت برتر*، سال اول، شماره اول (دوره هفتم)، ۱۳۸۱.
۲۱. زهراوی، خلف بن عباس، *جزاحری و ابزار آن*، ترجمه احمد آرام، تهران، انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، ۱۳۸۴.
۲۲. زیدان، جرجی، *تاریخ تمدن اسلام*، ترجمه علی جواهر کلام، تهران، امیرکبیر، ۱۳۷۲.
۲۳. العبادی، مختار، *العلاقات بين الشرق والغرب*، بیروت، بی‌نا، ۱۹۷۰.
۲۴. عوض، مونس، *گسترش تمدن اسلامی در قرون میانی*، ترجمه دکتر عبدالله ناصری

- طاهری، مقدمه دکتر مهدی محقق، تهران، اطلاعات، ۱۳۹۳.
۲۵. عیسی بک، احمد، *تاریخ بیمارستان‌ها در اسلام*، ترجمه نورالله کساوی، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۱.
۲۶. فرشاد، مهدی، *تاریخ علم در ایران* (ج ۲)، تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۶.
۲۷. فیض، ابوالحسن، آیین پزشکان مسلمان یا اخلاق پزشکی در اسلام، مشهد، بنیاد پژوهش‌های اسلامی، ۱۳۹۰.
۲۸. کساوی، نورالله، *مدارس نظامیه و تأثیرات علمی و اجتماعی آن*، تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۳.
۲۹. گروه مؤلفان (الف)، *تاریخ پزشکی در ایران و تمدن اسلامی* (ج ۱)، پزشکی و جراحی، نشر کتاب مرجع، ۱۳۹۰.
۳۰. گروه مؤلفان (ب)، *تاریخ پزشکی در ایران و تمدن اسلامی* (ج ۲)، چشم‌پزشکی، نشر کتاب مرجع، ۱۳۹۰.
۳۱. محقق، مهدی، *مجموعه متون و مقالات در تاریخ و اخلاق پزشکی در اسلام و ایران*، تهران، سروش، ۱۳۷۴.
۳۲. مجلسی، شیخ محمد باقی، بخار الانوار، بیروت، مؤسسه الوفاء، ۱۴۰۳.
۳۳. مسگرپور، بیتا و همکاران، *وضعیت طب سنتی/ مکمل و جایگزین در ایران*، مرکز پژوهش‌های مجلس، ۱۳۸۸.
۳۴. میله‌یی، آلدو، *علوم اسلامی و نقش آن در تحولات علمی جهان*، ترجمه محمدرضا شجاع رضوی و اسدالله علی‌یی، مشهد، بنیاد پژوهش‌های اسلامی، ۱۳۷۱.
۳۵. نادری، نگار، فرید قاسملو، *شمامه محمدی فر*، *تاریخ پزشکی در ایران و تمدن اسلامی* (ج ۳)، داروشناسی و داروسازی، تهران، نشر کتاب مرجع، ۱۳۹۱.
۳۶. نجم‌آبادی، محمود، *تاریخ طب در ایران*، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۵۳.
۳۷. واسطی، نیز، *تاریخ روابط پزشکی ایران و پاکستان*، انتشارات مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان، ۱۳۵۳.
38. Blumenthal M. "The complete german commission E monographs - Therapeutic guide to herbal medicines", First ed., Boston-Massachusetts, American botanical Council, 1998.
39. Elmer D.Johnson; Michael H.Harris," History of Libraries in the Western World",3rd.ed.(Metuchen, N.J.) , 1976.
40. "The promotion and development of traditional medicine - Report of a WHO Meeting". WHO Report series, No 622, Switzerland, 1978.
41. "WHO Traditional medicine strategy 2002-2005". Geneva, 2002.

جدول‌ها و نمودارها

- ۱- نمودار میزان استفاده و مقبولیت طب سنتی و مکمل در کشورهای پیشرفته و توسعه یافته^۱

- ۲- جدول بودجه‌های اختصاص یافته برای طب سنتی و طب مکمل در کشورهای پیشرفته و توسعه یافته

ردیف	کشورهای توسعه یافته	میزان فراوانی طب سنتی و مکمل بین افراد
۱	آمریکا	۲/۲ میلیارد دلار
۲	استرالیا	۸۰ میلیون دلار
۳	انگلیس	۳/۲ میلیارد دلار
۴	کانادا	۴/۲ میلیارد دلار

۱- اطلاعات و آمار جدول‌ها و نمودارها برپایه منابع دقیق آماری و برای پنج ساله اخیر می‌باشد.

۳- جدول میزان تأثیر و نفوذ اطلاعات دیگر ملل در تاریخ طب سنتی

ردیف	نام کتاب	تمدن های تأثیرگذار	میزان فراوانی اصطلاحات
۱	اقراباذین، کندی (نیمة قرن سوم هجری)	آرامی، سریانی، عربی	%۳۱
۲		يونانی	%۲۳
۳		فارسی	%۱۸
۴		هندی	%۱۴
۵		مصری	%۹

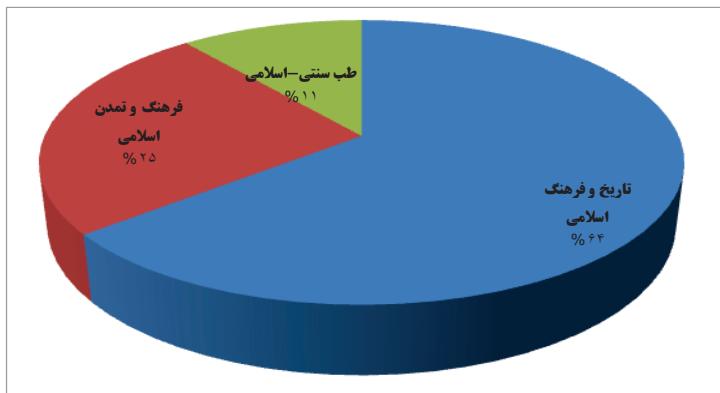
۴- جدول میزان تأثیر و نفوذ اطلاعات سایر ملل در تاریخ طب سنتی

ردیف	نام کتاب	تمدن های تأثیرگذار	میزان فراوانی اصطلاحات
۱	اقراباذین ^۱ ، سمرقندی (وفع) ^{۱۹}	ایرانی- هندی	%۵۴
۲		تمدن های بین النهرين (سومر- اکد، آشوری)	%۲۰
۳		يونانی	%۱۷
۴		عربی (پیش از اسلام)	%۶
۵		مصر باستان	%۲

۱. در ادبیه هرگبه، کتاب جالینوس را حنین بن اسحاق به سریانی نقل کرده بود و حبیش از سریانی به عربی. این گونه کتاب‌ها را مسلمانان اقراباذین *craphidion* به معنی رساله مختصر می‌خوانندند.

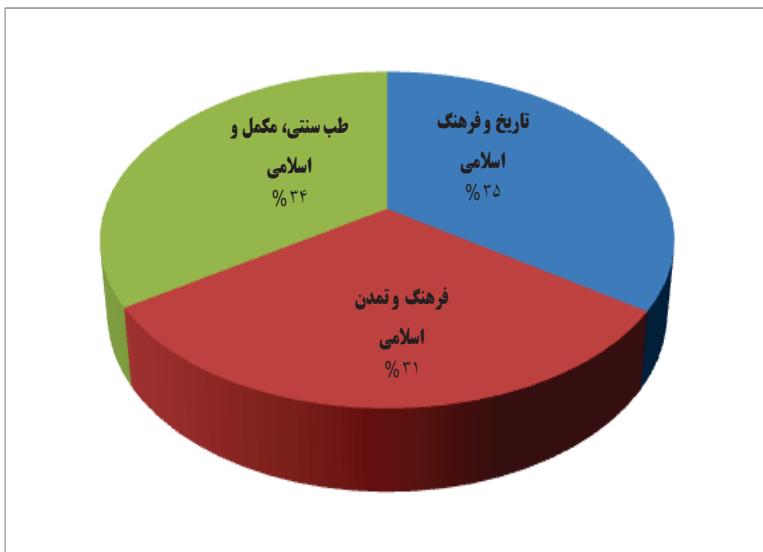
۵- جدول آماری کتاب‌های چاپی در حوزهٔ تاریخ و تمدن اسلامی در ایران

(۱۳۹۴-۱۳۹۰)

۶- نمودار کتاب‌های چاپی انگلیسی در دنیا در بازه زمانی سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۱۵

مقایسهٔ تطبیقی پژوهش‌های چاپی ایران و دیگر کشورها (۲۰۱۰-۲۰۱۵) (م)

ردیف	عنوان	دیگر کشورها	۲۰۱۵-۲۰۱۰	۱۳۹۴-۱۳۹۰ ایران
۱	تاریخ و فرهنگ اسلامی		۲۵۵۵۱	۱۸۳۶
۲	فرهنگ و تمدن اسلام		۲۳۰۶۷	۱۸۷
۳	طب سنتی-مکمل و اسلامی ^۱		۲۵۳۰۰	۳۶۰
	نتیجه آماری		۷۳۹۱۸	۲۳۸۳

۷- نقش ایرانیان در تولید علمی در حوزه طب اسلامی براساس نسخ خطی کتابخانه ملی^۲

ردیف	نویسنندگان	تعداد عنایین در طب اسلامی	جمع
۱	نویسنندگان ایرانی	۱۰۹ عنوان	
۲	نویسنندگان غیر ایرانی	۵۰ عنوان	
۳	نویسنده نامشخص	۲۷ عنوان	
	مجموع آثار در زمینه طب اسلامی		۱۸۶

۱. این عنوان با شکل های Islamic _ Traditional medicine _ complementary medicine (medication) در سایت های فروش کتاب (مثل آمازون و گوگل بوک) جستجو شد.

۲. از میان ۴۰۰۰ عنوان نسخه خطی بررسی شده در فهرست نسخه های خطی عربی کتابخانه ملی ایران، تعداد ۱۸۶ عنوان (۴/۷ درصد) در موضوع های طب اسلامی بود.

